

MIRNO MORJE 2014

13. 9. – 20. 9. 2014

OŠ BREŽICE

ZAHVALJUJEMO SE VSEM, KI NAM POMAGATE, DA URESNIČUJEMO NAŠE ŽELJE. HVALA!

FOTO ROŽMAN Brežice

GOZDNO GOSPODARSTVO Novo mesto

HESS d.o.o

INTEGRAL BREBUS Brežice

IPSOS Ljubljana

KRKA d.d. Novo mesto

LEKARNA Brežice

LEKARNA na Vidmu

Neodvisna LISTA SONCE

NUMIP Krško

OBČINA Brežice

ROTARY KLUB CARNIOLA Ljubljana

SL – inženiring

TERMOELEKTRARNA Brestanica

ZAVAROVALNICA TRIGLAV

<http://www.mirnomorje.org>

Besedilo, ki je pred vami ni lektorirano, nastajalo je sproti, zato so možne tudi napake. Bistvo je vsebina, ki je namenjena predvsem našim letošnjim jadralcem, da bodo čez čas lažje priklicali vse prijetne spomine. Nekateri povedi, besedne zveze ali cele odstavke je težko razumeti, če nisi bil zraven. Mi vemo kaj pomenijo. Bilo nam je lepo.

»MIRNO MORE!«

To je mornarski pozdrav. Po tem pozdravu je dobil ime tudi velik mednarodni projekt v katerega smo se letos prvič vključili tudi na OŠ Brežice.

MIRNO MORJE – flota miru se že od leta 1994 zavzema za toleranco, integracijo, mir, prijateljstvo in je največji jadralski projekt za otroke s posebnimi potrebami in socialno ogrožene. Flota miru je pomemben prispevek svetovnemu miru, toleranci in prijateljstvu preko meja.

Od leta 1994 se ta dogodek odvija v septembru na južnem Jadranu. Sodeluje že več kot 100 jadrnic. Zaradi naraščajočega števila jadrnic in posadk, od leta 2006 poteka t. i. zvezdasto jadranje (vključenih je več marin iz katerih izplujejo jadrnice). Med samim jadranjem je čas za pedagoško delo z mladimi jadralci, ostane pa tudi veliko časa in priložnosti za druženje in spoznavanje novih prijateljev, še posebej takrat, ko se v eni marini zbere vseh 100 jadrnic.

Pred dvajsetimi leti so začeli jadrati z otroci vojne – begunci, vojne sirote. Sedaj pa smo se vključile tudi skupine otrok s posebnimi potrebami.

Življenje na jadrnici omogoča intenzivno socialno učenje ter nudi možnost za pridobivanje novih in drugačnih a za življenje pomembnih izkušenj in znanj.

Končno!! Pa je le prišel tako težko pričakovan dan, dan odhoda. V grdem deževnem vremenu smo se zbrali pred našo šolo – OŠ Brežice. Naložili smo Brebusov kombi, »polupčkali« starše in ob 8.30 krenili na pot. Že takoj na začetku avtoceste nam je s kombija odletela »magnetna tabla«, ki označuje, da so v kombiju otroci. Prav dosti se nismo sekirali in se mirno peljali naprej. Eno tablo smo vseeno imeli. Po enem vmesnem 45 minutnem postanku ob avtocesti smo ob 13.30 prispeli v Marino Kaštela. Prej smo poklicali še »kapetana«, skipperja Valdija, ker nismo takoj našli prave Kaštele. Teh je »tu okrog« kar 7. Pa smo le našli pravo marino in skipperja. Kasneje je prišla še Mateja, ki bo naša koskiperka – pomočnica upravljalca barke.

Po prevzemu barke, smo stvari zložili v svoje prostore in pojedli malico – domačo pečenko in fini domači kruhek. Mirnina mama in Marjanca obvladata. Potem smo malo počivali in uživali. Morski zrak nam dobro dene. Malo smo se še sprehodili in razgledali po marini, občudovali jadrnice in jahte. Ko bomo veliki, bomo tudi mi take imeli.

Prišel je čas za večerjo: špagetki z mesno omakico, pa solatka od rdeče pese. No, tik pred tem pa še ena zelo resna operacija. Seba je odpiral vrata svoje kabine in se pri tem grdooooo zaškali. Direkt pod noht na srednjem prstu. Zdravniška dežurna služba brž v akcijo – škarje, pinceta, še kakšna igla ali bucika bi prav prišla,.....razkužilo pa imamo. Bolečine hude, krvi malo, pacient junaško prenesel operacijo. Urgentna zdravnica Hedi izpod nohta potegne eno 5 mm in eno 4 mm leseno trsko. Huuudo!

Po večerji ima besedo skipper Valdi – pravila na jadrnici in vse to.....(varnost, kako in kdaj uporabljamo WC, reševalni jopiči.....). Malo še poklepetamo, pa malo umijemo in gremo »v krpice«. Noge smo umili, zdravila popili, zdaj bo mir do jutra. Ura je odbila deseto zvečer.

No včasih je treba mehurček bolj pogosto prazniti, zato ob polnoči prvo nočno lulanje. Še prej, ko smo bili še budni, pa so prišli sosede pogledat zapestnice prijateljstva, če bi se slučajno dve enaki našli. Vsi SLO MM jadranci smo namreč dobili pisane zapestnice, zdaj pa imamo dva dni časa, da poiščemo svoj par z druge jadrnice. Po dve sta namreč enaki. Tokrat neuspešno, jutri nadaljujemo iskalno akcijo.

TO PRVO ZGODBO OŠB MIRNEGA MORJA SMO DANES ZAČELI: Mladi jadranci KATJA, ULA, NIK, SEBASTIJAN, TILLEN, spremljevalki MIRNA in HEDI ter naša skipperja VALDI IN MATEJA.

Prvo noč na barki smo vsi uspešno prestali, pardon, prespali. Bujenje smo naštimali na sedmo uro. Ko so odrasli člani posadke šele pokukali iz svojih kabin, so mladi jadranci že čakali v kokpitu (kokpit – prostor kjer sedijo jadranci).

Sestava naše posadke je kar pestra: Naš skipper je stari morski volk Valdi, njegova pomočnica pa Mateja. Oba prava Štajerca iz Maribora. Spremljevalki z različnimi funkcijami (učiteljica, kuharica, medicinska sestra oz. zdravnica, mama, ata, čistilka, spremljevalka, maserka, frizerka, animatorka, zaupnica.....) sta Mirna in Hedi. Naši mladi jadranci pa so: nežnejši del predstavljata Ula in Katja, moški del pa Nik, Sebastijan in naš tehnični direktor Tilen. Le kaj vse ga bo danes zanimalo?

Zajtrk je bil kot v hotelu, samopostrežna varianta. Skoraj vse želje smo upoštevali (čokolešnik, krispi, pašteta, nutella, jabolka, piškotki...ni, da ni..). Po zajtrku dekleta pospravijo salon, dečki pometejo kokpit in odnesejo smeti v zbiralnik. Nik pomaga pri nalivanju vode v rezervoarje. Ob 9.30 izplujemo. Skipper nam razloži imena nekaterih delov in prostorov barke:

KOKPIT – prostor kjer sedijo jadranci

PREMEC – prednji del jadrnice

PALUBA – zgornji del jadrnice, po katerem hodimo

KRMA – zadnji del jadrnice

KABINE – tam kjer po navadi spimo

GLAVNO JADRO – jadro na krmi

PASARELLA – brv po kateri pridemo na barko

ŠPINAKER – lahko jadro, ki ga uporabljamo pri jadrnanju Z vetrom

ČAKLIJA – lesena palica s kljuko

Vsi polni novih informacij plujemo proti Rogoznici. Nik sedi na premcu, Tilen je že 20 minut tiho. Menda mu je zmanjkalo tehničnih vprašanj ali pa bo zbolel. Ne vem, ne vem!

Začeli smo na motor, jadra smo razpeli kasneje. Vmes med vožnjo še konkretna malica (domača salama – zelooooo okusna, pa še sirček, domači kruh in včerajšnja pečenko. Vse zelo okusno. Verjetno k temu pripomore tudi prijeten morski zrak. Tilnu je začel resno puščati nos in papirnati robci ležijo povsod kjer je hodil. Saj jih ni namerno razmetaval, se zgodi, da ti tudi kje kaj pade, ...iz žepa, če ga imaš. Brisanje nosu je bilo tako intenzivno, da so njegove zaloge robcev

kmalu pošle, nos in okolica nosu pa čisto rdeči. Da mu ne odpade še nos. Joj me, joj, me. Namesto robcev smo mu dali kar wc rolco papirja – tri slojni z lepimi vzorčki. Da bo le pihal.

Plujemo, sonček prijazno sije, rahel vetrič pihlja, Mirna se sprašuje ali si naj namaže trebuh, da je sonce preveč ne opeče. Ula je kar zadremala v kokpitu, na klopici. Še dobro, da si je prej lička in nosek namazala, pa še skipper ji je prijazno s kapico pokril obraz, da ne pride do opeklin. Nik v salonu še kar igra igrice na telefončku. Drugi pa uživamo v vožnji po mirnem morju. Nekateri dremajo na palubi. Morski zrak nam prija. Veter se je okrepil, začnemo iskati jakne. V zalivu pred Rogoznico se ustavimo na boji, pridejo še druge SLO MM jadrnice. Najbolj pogumni nekajkrat skočijo v kristalno čisto morje. Eni na

glavo, drugi »bombico«, tretji »na ploh«. Ženski del (Mirna in Katja) odplavata do obale, pomahata v kamero, za katero stoji Hedi in lovi vse kar bi lahko bilo zanimivo, pa hitro nazaj. Plavajo še Tilen, Nik in sebastijan. Ula in Hedi imata raje bolj toplo morje. Danes je imelo okoli 22,5 °C (tako je pokazal termometer na barki).

Več bark nas je bilo zvezanih skupaj, ena poleg druge – kot nekak velik splav. Lahko si prišel tudi na sosednjo barko, preko ograje. Kopalci so se sušili in greli na soncu, Hedi pripravlja malico in pozno kosilo ali zgodnjo večerjo. Danes na meniju: »GRENADIR MARŠ«. Za enkrat

še nihče ne ve kaj je to, razen kuharice. Ko smo se privezali v Rogoznici, se priklopili na elektriko, je kuharica na kokpit privlekla »pizza pan« in kar tam naredila večerjo. Čeprav je bila za vse nova jed, so pridno pojedli. No, saj niso imeli druge izbire. Nihče ni ostal lačen.

V rogoznici nam povedo, da je voda kontaminirana. Zaradi poplav je iz ene tovarne ušlo nekaj strupene tekočine (menda živo srebro!?!). Zato se nismo smeli niti umivat s tisto vodo. No, nekateri so se te novice kar razveselili – se vsaj umivat ne bo treba. Bomo preživeli tudi, če se enkrat ne umijemo. Ob 20.00 pozdravni večer glavnih organizatorjev MM Avstrija. Še prej pa nekaj zabavnih iger na kopnem, vsak lahko sodeluje, če želi. V Rogoznici smo danes prav vsi MM jadranci 2014 (104 barke). Tilen še kar šmrca, ne da se mu nikamor, bi najraje v kabini ostal. Vročine nima, ga pa zalivamo s toplim čajem, sam se maže z »žavbo«, da mu ne odpade nos. Okoli 22.00 se odpravimo spat.

Zdaj je že 23.30, še pol ure počakam, da pol mladih jadrancev naše posadke še enkrat pospremim na WC. Seba se je danes spet nekam pičil in naškalil ampak nič hujšega. No, še ješprenj namočim, da bo jutri ričet hitreje kuhan.

Joooj, danes se je pa dogajalo. Otroci so včeraj že zaspali kot polhki. Zjutraj ob pol sedmih je prvi – Seba že prišel iz kabine, pa potem še Katja. Ulo smo kmalu zbudili, za Tilna in Nika pa bi skoraj vedro vode rabili. Hedi je že zjutraj nekaj pripravljala za kuho, Mirna pa je odšla z otroci na jutranjo toaleta. Med tem časom je kuharica pripravila sladko presenečenje za po kosilu. Skuhala je puding, ga nalila v kozarce in jih zložila nazaj v omarice – skrila, oziroma pospravila. No, na barki morajo biti vse stvari pospravljene, omarice zaprte, da med jadranjem, ko se jadrnica nagne, na pada vse po tleh ali celo v morje. Ko so se vrnili iz kopalnice smo pojedli zajtrk. Zajtrk kot običajno: Nik krispije v mleku, Seba in Katja čokolešnik, Tilen pašteto, Ula pa si je zaslužila jajčka na oko. Ona je namreč večkrat asistentka pri glavni kuharici. Reže čebulo, lupi krompir, pomije in pospravi posodo....Po zajtrku so nekateri odšli v trgovino. Seba kupi ribiško palico, Ula obesek, Katja zapestnico.....Tudi kuharica je šla v trgovino po nekaj mlečnih stvari.

Ob 9.30 spet izplujemo. Najprej smo se kar na motor peljali do enega zaliva, kjer smo se spet

dobile slovenske barke. Vrgli smo sidro, po 3-4 barke spet zvezali skupaj, pa skok v vodo. Kopali smo se v globookem morju, najbolj pa je bila zabavna vožnja z gumijastimi čolni. Skipper iz sosednje barke je na svoj čoln »namontiral« motor in potem za sabo vlekel 5 ostalih čolnov. Krožili smo okoli zasidranih bark. Potem smo si pripravili hladno malico (klobase, nutella, kruh, , paradižnik, kumare.....) Pa jabolka tudi pridno jemo in Manner napolitanke so tudi dobre.

Po kopanju smo odjadrili naprej proti Šolti. V Maslenici smo vse SLO barke in nekaj Avstrijcev. Imeli smo SLO aktivni večer. Takoj ko smo se privezali v marini, smo se začeli pripravljati na posebno, specialno modno revijo. Mi vsi z naše barke smo bili

klobučnjaki, meduze. Smo kar izstopali od ostalih na modni pisti in poželi velik aplavz. Hedi je pred odhodom pri »Kitajcu« v Brežicah nabavila 7 prozornih dežničkov, nanje smo pripeli lovke iz krep papirja, oblekli modre MM majčke od »Zokija«, dekleta pa še modre haljice. Na dežničke pa smo pripeli še velike oči. Po modni reviji je bil še krst za vse SLO udeležence, ki so prvič na MM jadraniu. Bog morja, Pozejdon nas je vse krstil, da bomo lažje še naprej varno pluli po morju.

Sicer pa smo bili danes med jadranjem kar aktivni. Celo Tilen je prišel do krmila in vozil barko. No sledi v morju za nami so bile malo vijugaste, pa malo cik-cak, ampak vseeno je šlo

naprej. Tudi Seba je vozil in vlekel vrvi, ko smo napenjali jadro. Svoje bicepse sta pokazali tudi Mirna, Hedi in Jasna. Ja, danes je bilo 10 potnikov na barki. Pridružila se nam je novinarka Jasna Tepina, nas malo posnela in poklepetala z nami. Naredili smo nekaj zapestnic, pa Rory Story Cubis smo igrali in veliko smejali. Tilna smo malo kregali, ker se ni držal dogovorjenih pravil. Ko smo privezani v marini ne hodimo na WC na barki ampak na WC v marini. Skipper mu je to povedal, pa je kljub temu na skrivaj smuknil na WC in opravil svoje fiziološke potrebe. Razlog: »Se mi ni dalo dol z barke....« potem ga je še prijatelj Marko s sosednje barke kregal.

Zvečer smo imeli še Palačinka party. Na pomolu so pripravili pult iz pasarelle in 2 »pizza pana«. Mi smo prinesli še »palačinkec« (to je pekač za palačinke), ker pa na pomolu ni bilo več prostora smo kar na kokpitu pekli palačinke. Hedi je zamesila testo iz 12 jajc, 1 kg moke, 2,5 l mleka in radenske. Najprej smo nahranili našo barko, nato pa še sosednje. Hedi je pekla, Mirna mazala z različnimi namazi, Ula je svetila z baterijo (ker nimamo svetilke v kokpitu). Nekdo je potem še plakat napisal, da so nas mimoidoči opazili. Sicer pa je bila Hedi tako glasna (slovensko, nemško, angleško...), da smo »stržili« vse palačinke. Zaslužili smo 3 pakete Maner napolitank in 20 kun. Sicer pa je bila cena za palačinko en nasmešek ali en objemček.

Hedi se jezi, ker vedno kaj tako dobro pospravi, da potem niti sama več ne najde. Vedno kaj išče. Tilen je obiskal novega prijatelja Marka na sosednji barki. Kasneje se jim je pridružil še Sebastijan. Bilo je toliko vsega danes, da vsega niti nismo zapisali.

MIRNO MORJE 2014

4. DAN

torek, 16. 9. 2014

Zjutraj smo se ponovno zbudili v lepo (skoraj kičasto) jutro v marini Maslenica, na Šolti. Z Mirno sva si prvič v tem tednu privoščili kavico na rivi, s pogledom na morje. Potem naredimo še eno gasilsko fotografijo, ker je boljša svetloba kot včeraj zvečer. Katka pa si nato privošči frizerja na plaži – sveža kitka. Fantje so uživali v ribolovu. Seba je imel začetniško srečo in ujel kar 3 ribe, žal ne zlate ampak smo jih kljub temu spustili v morje. Prijemajo na star kruh od sendvičev (Brežiških), na Tilnovo žalost pa ne marajo njegovih štručk z nutello. Nik ponovno igra igrice, je pa tudi odprl pipo, da je Seba napolnil rezervoar z vodo.

Plujemo proti Velem Drveniku. Zasedrmo se v en zalivček. Danes vsaka barka zase, se ne vežemo skupaj kot včeraj. No, pa smo se, 6 bark je privezanih skupaj, mogoče sedem. Sledi kopanje in gumi čolni. Danes se je še Hedi spustila v vodo in ugotovila, da je prav prijetno. Vreme pa imamo tako, da je res že kar kičasto. In hvaležni smo za to. Zelo.

Včeraj smo skuhalo malo več ričeta, da smo ga danes imeli za malico še na barki ob 12.30. Potem pa še kopanje, čolni, zabava....Tilen ima spet svoje »oficije«, Ula se še špara za vodo. Mogoče bo šla jutri v rešilnem jopiču v morje. Ne bomo jo silili. Nik ne je ričeta, samo kruh, pa palačinko nadevano s svežim morskim zrakom.

Odhod nazaj v Kaštelo, smer Split. Štartalno je vseh 12 SLO bark naenkrat. Na čelu je Trobentica, na njej pa Jasna z veliko kamero. Da ima boljši pogled, so jo kar na jambor potegnili. Vozimo v liniji, drug za drugim – 25 m razdalje med barkami. Potem pa naš »kapetan« preko postaje da »komando« za manever »obrat z jadrnico za 360°«. Neparni v levo, parni v desno. Vajo smo ponovili večkrat, končno le uspe. Še muzika je manjkala, pa bi izgledalo, kot da barke plešejo valček. Lepo, veličastno....Zdaj pa direkt v Kaštelo. Kar nekaj časa je za krmilom Seba. Tilen se

sprašuje: »Zakaj pa Seba lahko skozi vozi, jaz pa ne?« Odgovor: »On malo govori, pa vse naredi, ti pa veliko govoriš, pa skoraj nič ne narediš....« Malo je tuhtal, potem pa se je kar potolažil.

V Marini Kaštela imamo spet avstrijske delavnice. Izdelali smo si čudovito zastavo, se tetovirali in dan zaključili v disku. »Ful« smo plesali, Nik je igral igrice na balkonu diskoteke, ker tam ni tako glasno, Tilen malo teži in nam pobegne na Trobentico. Seba pa vrti Katko po plesišču, Ula pa Mirno. Uživamo. Kljub utrujenosti smo si vzeli čas še za globoke razgovore, kdo je v koga.....Tilen vsake toliko prileze iz kabine s kako pametno. Skoraj smo se polulali od smeha. Tilen, ti si res faca. Brez tebe bi nam bilo menda res dolgčas. Stanovalci se pospravijo po svojih kabinah. Nik in Hedi pa še nadaljujeta z globokimi razgovori. Hedi pa zraven še MM kamenčke riše do pozno, pozno v noč.

Smo v marini Kaštela. Seba se ponovno zbudi prvi. Danes ne plujemo. Imamo dan aktivnosti MM. Imamo MM olimpiado. Od 10.00 – 13.00 smo obiskali 8 delavnic: tatooji, padalo, vožnja z invalidskimi vozički, vodenje slepega, izdelava priponk, bobnarska delavnica.....Najboljša je bila postaja pri Mateji (SLO postaja). Cela ekipa je morala preko glav prenesti posodo polno vode. Rezultat: bolj ali manj vsi mokri. Med tem časom, je Hedi pohitela na barko in pripravila kosilo. Njami, to je pa teknilo. Na jedilnem listu: naravni zrezki v omaki, z »dekco« iz šunkice in sirčka. Zraven pa še pire pokrit z zlato čebulico v »putrčku«. Solatka – zelje. Mirna že tretji dan reže zelje. No, za enkrat ga bo še. Mlajši člani jedli v kokpitu, starejši v salonu. Rabimo več prostora, ker imamo v rokah vilice in nože. Zaradi »štorigade« se kokpitska miza večkrat sestavi – sesede prehitro. Ula je danes spretno a malo prehitro sestavila mizo. Tako, da je Katja lovila svoj krožnik in zrezek kar s kolena. Kokpit je ostal precej »pujsast«. Po kosilu Mirna celo bando odpelje na Marinsko plažo, kjer so nabirali školjke... Tilen se je težko odločil za kopanje, zato so mu dekleta pomagala. Takoj je imel razlog, da je podurhal nazaj na barko. Valdija vpraša kje je učiteljica Hedi. Valdi pa njega, če je Mirni povedal kam je šel in naj se obleče v suha oblačila in gre nazaj na plažo. Tilnu pa hitro priteče kri iz nosa – nič čudnega, ko pa revež toliko piha, da mu je že nos skoraj odpadel. Kapetan mu nudi prvo pomoč, Hedi pa poskuša za 15 minut zadremat – meditirat, ker bolj pozno spat hodi. Ob 18.00 čaka intervju z Jasno za članek ali nekaj podobnega.

Popoldne imamo vajo – pevsko, pred nastopom. SLO posadke na večerni skupni prireditvi pojemo našo MM himno. Potem pa si privoščimo še sladoled. Tudi ljubljanski Levčki so imeli svojo delavnico. Pri njih smo si z ročnim sitotiskom porisali in popisali svojo belo MM majico. Tilen hoče pri sosedih gledati nogomet, pa ga vseeno pregovorimo, da ostane z nami. Ob 19.00 se začne program na velikem odru, potem pa še disco na prostem. Prej smo šli še na jajčka s šunko, spet smo se veliko smejali in otroci kar ne bi šli spat. Seba kliče Katjo kar Mucika, Uli je vseč Sebastijan, Katja pa pogreša Gregorja.

Danes spet malo bolj pozno v posteljo, jutri moramo vseeno bolj zgodaj vstati, ker imamo vsi (104 barke) odhod – izplutje iz marine že ob 8.00.

Vstanemo zelo zgodaj, Seba prinese 1 štruco svežega kruha. Kuharica pa nareže starega, ki je bil na zalogi. »Keptn« jo zaradi tega cel dan »nažira«. In verjetno jo bo še nekaj časa, ha, ha. Se bo že navadil reda. Kuharica ima vedno prav, ostali pa itak zajtrkujejo čokolešnik.

Ob 8.00 izplutje vseh 104 jadrnic, plujemo v Kaštelanskem zalivu. Sledi slovesno spuščanje okoli 1000 pisanih balonov v znamenju miru, tolerance, prijateljstva in dobre volje. Pisani baloni plešejo v vetru ob zvokih Nenine pesmi 99 luft ballons. Izjemno, kar dlake nam grejo po konci. Res lepo, prav čarobno. V zraku se čuti sama pozitivna energija. Super!!!!!! Če nisi zraven sploh nimaš pojma!!

Potem še 2 uri plujemo v skupini, nato se v obliki zvezde odcepimo. Eni v smeri sever – Biograd, Kaprije....Mi se ustavimo v zalivu in ob »prijetnih« zvokih gradbenih strojev veselo skačemo v vodo in plavamo. Kmalu sledi reševalna akcija – Nikson zgubi veslo. Prihiti reševalec Tilson z Valdijevo masko in dihalko - uspešno. Veslo rešeno.

Kuharica se spravi kuhat kosilo – špageti s sirom in šunko. Čebula se praži, šunke pa nikjer.....smo jo pojedli prejšnji dan za malico. Sledi »impro« – sirova omaka in nekaj sledi sobotne pečenke. Ma, je bilo spet dobro. Najbolj navdušilo kapetana (na sveži kruh je že pozabil...). Nikson kot po navadi – ločevalna dieta, špageti solo.

Plujemo proti marini Milna na Braču – 6 SLO MM ladjic. Med vožnjo moški del posadke rešuje – dviguje čoln na palubo. Mirna hiti zapirat okna, fantje še hitreje obrnejo čoln in zlijejo vodo v kopalnico – shrambo električnih aparatov. Mirna očitno ni bila dovolj hitra, da bi zaprla vsa okna. Fantje si prislužijo nagrado!! Tilson švica v WC, Nikson in Sebson čistita meduze. Lovke iz krep

papirja so spustile barvo. Zelo barvito.

Ker že dolgo nismo jedli, nas prijazni sosedje povabijo na ričet. Dobro smo se spet napolnili, malo je samo škoda, da v lonec ni že prej stopil še kak pujssek.

Sledi sprehod po marini, najdemo nekaj trgovin, Katja malo zapravlja. Ko se vrnemo, kuharica pripravi mlečni

riž z različnimi prelivi. Sledijo priprave na spanje otroci pa želijo igrati še Activity. Hedi postavi pogoj. Če se v 10 minutah zrihtajo, opravijo WC, umijejo zobe, noge.....bomo eno rundo odigrali. Vsi štartajo, Tilen obsedi in sledi izjava tedna: **»Jest nucam 10 minut sam zato, da najdem pravi pomol!«** Seveda se vsi spet do solz nasmejimo. Če ne bi bilo Tilna z nami, bi nam menda bilo dolgčas. No, vseeno potem še odigramo Activity. Katja raztura, vse ugane, super kaže. Tudi Mateja se igra z nami. Seba od napornega ribolova kar med igro Activitiya zaspi na klopi v salonu. Potem mu počasi sledijo še drugi in zlezejo v svoje kabine. Kuharica pa bi rada še mlečni zdrob skuhalo, da bo jutri za desert.

MIRNO MORJE 2014

7. DAN

Petek, 19. 9. 2014

Seba, kot po navadi vstaja prvi in se kmalu odpravi loviti ribe. Kmalu se prebudita še Mirna in Katja. Tilen in Ula pa še kar spita, ko so ostali že vsi urejeni. Kuharica že ropota v kuhinji. Danes je predzadnji dan, pospraviti moramo zalogo hrane, zato bo danes odličen zajtrk.

Fantje še kar ribarijo – Tilen še spi, Ula tudi. Tisti, ki jih ni prebudilo ropotanje posode, jih je iz kabine zagotovo potegnil vonj po sladkem

»Keiser Schmarnu«. To je pa bil cesarski zajtrk. Tudi jabolčna čežana ni manjkala. Pred zajtrkom je pol posadke šlo še v trgovino, Mirna se vrne s pol metra daljšimi rokami (nosi 2 kanistra vode).

Danes dopoldne ne jadramo. Na programu je kopanje na plaži pri marini. Smo v Milni na Braču. Kopanje podaljšamo do pol dveh, ker je šel kapetan na »tank štelo« za ladje. Tilen ne gre kmalu v vodo, niti kopalk ni vzel s seboj na plažo. No po 1,5 ure se le spravi v vodo –

za enkrat samo do gležnjev, potem pa se le zmoči – do kolen. Kmalu vsi ugotovimo, da ima Tilen nov neopren za kopanje – hlače do kolen, majica kratak rokav, zeleni kroksi in maska od kapetana. Raziskuje morsko dno. Sledi piknik na plaži – nutela, piškoti, pašteta, jabolka, cedevita. Vse nam tekne. Kaj dela morski zrak!!

Ko je treba nazaj na barko (nas bo kapetan mimogrede pobral, se ne vežemo), Tilen začne uživati v morju in noče ven. Seba in Nik sta videla ogromnega klobučnjaka – meduzo. Zaključiti se tudi plažna delavnica – nohtarnica in lakirnica Mirna s.p.. Vse ženske zapustimo plažo s pobarvanimi nohti. Iz vode še vedno kukajo zeleni kroksi – Tilen pa pod vodo »tauha«. Hedi reče: »Gremo ven!« Tilen pa: »Že!?!?« Prej pa 2 uri sedi zunaj na skalci.....Tilko, Tilko!

Ob pol dveh gremo nazaj, barke še ni, zato imamo še čas za tuširanje. Tilen se tušira tako dolgo, da mu gre že malo barva dol, čisto zares. Končno se pripelje kapetan, nas mimogrede pobere na pomolu in pičimo nazaj proti Kašteli. Tokrat nas pelje kuharica in pokaže, da obvlada tudi krmilo barke, ne samo kuhalnico. Kljubovala je valovom, nekaj časa na jadra, pa še malo na motor... Cela posadka je zunaj in se krčevito oprijemlje kokpita. Bledo zrejo v razburkano morje, ki neusmiljeno premetava jadrnico z vso brutalnostjo vetra Juga, vendar Hedi ujame ritem z valovi ter lahko z jadrnico odpleše prav do marine Kaštela. Hitro dobi novo MM indijansko ime: »Pleše z valovi«. Celo pot se je namreč spogledovala s peno na vrhu valov in uspešno prikrmarila na cilj.

Še zadnjič sidramo v marini Kaštela in se odpravimo na čevape s čebulo in ajvarjem. To zalijemo še s cedevito. Danes častijo Kaštelanski marinci – zelo lepo od njih. Nam je teknilo, kot po navadi.

Kmalu začnemo iskati prevoz do Splita – ugodnega ponudnika. Hedi uporabi svoj 7. čut in sklene pogodbo s prevoznikom ETNA, »tako zvani« ANTE, če prebereš nazaj. Ante je res prava faca, se pogodimo za zelo ugodno ceno. Pelje nas v Split, direkt na rivo in se zmenimo

še za nazaj. Račun nam izstavi šele, ko pride po nas. Iz 300 pridemo na 200 kun za eno smer. Pa še telefon si shranimo, da ga drugo leto spet pokličemo, če bomo hoteli v Split. Pogledamo si Split, vojaške ladje in pojemo sladoled pa »hajd« nazaj. Ja, pa še v eni galeriji smo bili.

Hedi spet kuha – mlečni zdrob, da ni pretežka večerja. Nik popapca mlečni riž od včeraj. Seba izgine s telefonom in išče Fifija (WI-FI). Hedi se razkuri in pošlje po Sebastijana. Ta se začne malo trmat, ker mu Hedi ne pusti igrati igrice na telefonu. Noče govoriti, pa Tilen hitro zrihta stvar in ga spravi v smeh: »Ej Sekson!« Katja piše razglednice, Seba jo nagajivo špika pod mizo. Nato pišemo še lepe misli vsak o vsakem. Vsak dobi svoj list, nanj napiše kaj mu je bilo ta teden lepo in da list naprej in dobi novega. Nanj napišemo nekaj lepega o osebi, ki mi je dala list. Hedi čustveno s solzico v očeh prebere misel in mnenje od Mirne. Sledi Big hug.

MIRNO MORJE 2014

8. DAN

Sobota, 20. 9. 2014

Še nebo je začelo jokati, ker gremo vsi domov. Dež za slovo. En pomorščak pade z vozičkom in kufri s pomola med barke (ne iz naše posadke). Pomol je

lesen, preko pa je pločevinast pokrov za električne kable. To pa je ob dežju zelo drseče. No, rešili so vse – človeka, kufre in voziček. Majčkeno je bilo pa res vse mokro, od dežja, pa še od morja. Naš »integralov« šofer nas že čaka s kombijem. Spraznimo barko, vse pospravimo – no, ne ravno vse. V shrambi pod umivalnikom smo pozabili par kg krompirja. Upamo, da bo komu drugemu prav prišlo.

Mateja in Valdi nas pospremita do kombija, vsakemu stisneta roko in par besed v slovo. Nismo samo mi pozabili krompir na barki. Kapetan nam pozabi ob koncu jadranga razdelite izkaznice skiperskih pripravnikov, za katere smo opravljali naloge čez celi teden. Zdaj bosta oba morala še enkrat priti k nam v Brežice, da opravita še to svečano dolžnost.

Kmalu smo na avtocesti v smeri Slovenije. Vzdušje je bolj mirno, tiho....Vsi smo žalostni, ker je že konec. Že urejamo spomine v naših glavah. Shranimo samo tisto prijetno, lepo,.....No saj drugega sploh ni bilo. Ostajajo nam čudoviti spomini na vse dogodivščine, ki smo jih ta teden doživeli. Če bi bilo možno, bi prav vsi še enkrat šli nazaj na »MIRNO MORJE«. Mirna in Hedi med potjo že delata evalvacijo, pluse in minuse(teh skoraj da ni bilo) na tehtnico, kaj bosta drugo leto še izboljšali, se še bolje pripravili.....

SE ŽE VESELIMO »MIRNEGA MORJA 2015«

MM jadranje je bila najboljša ŠVN, res nepozabna izkušnja. Uživali smo na soncu, jadrati, se smejali, in se učili živeti drug z drugim. Postali smo res dobri prijatelji. Otroci so uživali in užitek je bilo gledati njihovo srečo, spontanost in sproščenost. V tem tednu sem pozabila na vse skrbi, čas se je ustavil in nabrala sem si energije za nove podvige.

Seba, ti si super fant, ki v družbo prinese pozitivno energijo, vseh mi je tvoj pogum in odnos, ki ga imaš do ljudi. Si odličan plesalec in v disku si me zelo presenetil. Ostani tak še naprej. Velik mladenič, velik mornar. Vseh mi je tvoja resnost, veselje in želja po morskih dogodivščinah. Prijazen fant, ki je vedno pripravljen pomagati in pokaže skrb za sovrstnike in delo na ladji. Želim ti vse dobro. in pogumno naprej.

Nik, spoznali smo te v popolnoma drugi luči. Si super fant, z izrednim smislom za humor in s prijaznim odnosom do ljudi. Imaš veliko talentov, ki jih skrivaš zase. Želim ti, da bi te talente pokazal tudi drugim in da bi bil vedno tako sproščen kot tu na jadrangu, ker takšen si THE BEST! Koliko kodrov, toliko skrivnosti in navihanosti. Včasih malo zadržan, po drugi strani pa zelo odprt, pripravljen pomagati in vedno za »akcijo«. Vse nas preseneča s svojim znanjem angleščine in poznavanjem navtike. Zelo zanesljiv fant s prijaznim nasmehom in zelo dobrim srcem.

Tilen hvala ti, ker si me ves teden spravljal v dobro voljo. Imaš super smisel za humor in si zelo pameten fant s katerim se je užitek pogovarjati. Ostani tako pozitiven še naprej in želim ti, da bi se še kdaj, še kje zabavali skupaj. Si moj prijatelj in en velik sonček!

Valdi hvala, ker si tako lepo skrbel za nas in nam prijadral nepozabne trenutke. Hvala tudi za to, ker nisi bil prezahteven in si bil zelo prijazen do vseh nas.

Je zelo prijazen. Me je naučil barko voziti. Se veliko z nami pogovarja in heca. Je zelo prijazen in me je naučil delati mornarski voz. Je šaljiva oseba, z velikim smislom za humor.

Za mano je čudovit teden poln smeha. Vsi ste čudoviti ljudje, iskreni, srčni, pozitivni. Upam, da smo stkali dobra prijateljstva in se bomo še srečali. Najbolj vesela pa bom, če bom prihodnje leto lahko spet del vaše posadke. Verjamem, da je tudi zaradi nas, ta teden sijalo sonce. Odnosite ga s seboj. Veliko ljubezni in toplih objemov.

Ta teden mi je bila dana čudovita izkušnja, doživeti nekaj tako posebnega in prijetnega kot je Mirno morje. Vesela sem, da smo uspeli sem pripeljati pet otrok, ki so med sabo zelo različni a smo se vseeno zelo dobro ujeli. Vesela sem, ko vidim, da je otrokom lepo in da uživajo. Prav zaradi tega mi ni nič težko narediti. Veliko plačilo so mi veseli in zadovoljni otroci in njihova sproščenost in iskrenost.

Katjica, ti si ena rožica. Vseh mi je tvoja srčnost in prijaznost. Si vedno nasmejana, kar nam je na jadrangu vedno prijalo. Ostani pozitivna še naprej in ostani moja prijateljica. Nagajiva in iskriva, pogumna in srčna. Vedno dobre volje in se znajde v vsaki situaciji. Rada pomaga in se veseli z nami. Ko najmanj pričakuješ, te preseneti s svojo bistrostjo.

Ula, hvala ti za tvojo pomoč v kuhinji, da se pri čebuli nisem jokala samo jaz. Lahko se zanesem na tebe. Zelo rada sem te tudi »pocrkljala«, ko se mi je zazdelo, da pogrešaš domače. Zelo cenim pri tebi to, da pomagaš drugim. Naša manekenka, ki je vedno pripravljena na fotografiranje in nesebično pomoč pri skrbi za Katarino in ostale soudeležence na jadrnici. Tvoj nasmeh nas je razvedril in oblačen dan naredil prijaznejši.

POSADKA OŠB NA BARKI TARISA

KATJA, VALDI, ULA, TILLEN, MATEJA, NIK, MIRNA, SEBASTIJAN,
HEDI